

BLUF

que sota el NP *BLANDUS*, tan freqüent en les terres cèltiques i particularment a la Germània Inferior, es dissimulí un **BLUNDUS* germànic. El que cal creure és que el sorot. *BLONDOS* i aquest *BLANDUS* estaven en relació apofònica.

Bloqueig, bloquejar, V. bloc

BLUF, de l'angl. *bluff* id. (pronunciat *blʌf*) id., mot de creació expressiva. Era encara molt poc conegut a Catalunya cap a 1914, però en aquell i els anys

següents apareix ja sovint en la premsa. Des de l'anglès s'ha estès més o menys a totes les llengües europees (fr., 1895, *bluffer* 1884; en castellà el rebutjà el *DACEsp.* fins al nostre temps),¹ en neerlandès i alemany el mot trobà la companyia del verb *verblüffen*, ja usat per Goethe (i popularment des del S. XVI).

¹ En el castellà d'Amèrica s'ha imitat a moltes parts el timbre de la vocal originària i s'hi han creat derivats: cubà *blof* o *blofe*, *blofejar*, *blofero*, *blofista* (Fdo. Ortiz, *Catauro*, p. 190).